

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXVII. De Tyrannide Illi ac Leonitii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

CAP. XXVII.

Κεφ. κ^η.*De Tyrannide Illiæ et Leontii.*

Idem Eustathius scribit, Zenonem inumeras infidias adversus Verinam locrum suam struxisse, tandemque eam in Ciliciam relegasse. Postea verò, cum Illus tyrannidem occupasset, Verina in Papirium castrum migravit, ibique excessit è vita. Res præterea Illi ab eodem Scriptore elegantissime exponuntur: quemadmodum cum à Zenone in infidis appetitus fuisset, effugerit: utque Zeno eum, quem ad interficiendum Illum submiserat, Illo necandum tradiderit; capitum amputationem mercedis loco cirependens, eò quod conatu excidisset. Illum quoque magistrum Orientalis militiae renunciavit, studens ut occultæ essent infidiae, quas ei comparaverat. Illus verò, adscito in societatem Leontio, & Marso viro egregio, ac Pampropio, ad Orientis partes perrexit. Refert deinde idem Eustathius, quomodo Leontius apud Tarsum Ciliciæ Imperator nuncupatus sit: & quem isti tyrannidis suæ fructum percepérunt, cum Theodericus vir natione Gothus, & qui apud Romanos erat illustris, adverius eos missus esset cum exercitu Romanorum simul ac Barbarorum. Idem Eustathius eleganti admodum stylo cædem eorum describit, quos Zeno crudeliter necati jussit, hanc eis mercedem rependens benevolentia, quā ipsum complexi fuerant: & quomodo Theodericus, cum Zenonis adversus ipsum infidias comperisset, Romanam se contulit. Alii dicunt Zenonis suau id à Theoderico factum fuisse, Qui conserto prælio, cum Odoacrum superasset, Romanam sub potestatem suam rediget, Regis duntaxat nomine sibi assumpto.

O Άγιος γεράφι τὸν Σίνωνα καὶ βεβότη πενθερᾶ μυείας Ἐπιβελαστάμητο, οὐδέτα καὶ σφέσι τινὶ κιλίκων ἐπικέντρῳ χώρᾳ υπεροχὴ μεταβήναι ταῖς τε τὸ παπιεῖς λεγόμενον φρεσον, ἀλλαγεννί^{το}, αὐτούσι τε τὸν βίον ἔκπειν. καὶ τὰ καὶ ἀλλαγὴν γεράφι μάλα γίνεται οὐδεσάδι^{το}, ὅπως πρέστι τὸ Σίνων^{το} Επιβελητεῖς δίεσφυγε, καὶ ὅπως οἱ Σίνων τὸν διποσφάξαν πότον σφεσαχθεῖται, ηὔαντον ἐπιδέδωκε, μισθὸν τῆς δοτούσας τινὶ κεφαλῆς ἐπέμβηται ἀπὸ τῶν τοις οὖσιν οἱ σφετηγὸν οἱ Σίνων τῷ εἴσων πόστιντοι διωάμεων, τὸ λαζαῖν τρεμματόμεν^{το} οἱ δὲ, λεόντιον σφεσαλαγάσμεν^{το}, μάρσιν τε τὸν αἰδηδόνιον, ταμπέστον, αὐτὰ τοις έρας γέροντοι εἴτα τινὶ λεοντίς αἰδαρρόνι τινὶ εἰς τοὺς τῆς κιλικίας ψυχούμενον. ὅπως τε καὶ τοις τῆς τυραννί^{το} αἰπάναιτο, θευδέστεροι αὐτῶν ἐπικεμφέντ^{το}, αὐτοῖς γότε τὸ θύ^{το} ιτσάρχοντ^{το}, τοῦτο ρώματοι αὖ Επιστήμης, μηδὲ μεταπτῆς τε καὶ αἰδηδαπτῆς διωάμεως αἰαγεράφι μάλα φοῖς οἱ αὐτὸς οὐδεσάδι^{το}, καὶ τὰς δειλαῖς αἰτηριμέρες πρέστι Σίνων^{το} αὐτὶ τῆς εἰς αὐτὴν οὐνοίας καὶ στι γε οἱ θευδέρειχ^{το} τοις Επιβελητης Σίνων^{το} αἰδηδόμεν^{το}, Επιτίτλης εὐτέρην ρώματα αἰαχθεῖται. τινὲς δέ φασι τοις κατεθηκτοῖς Σίνων^{το} καὶ ὁδόσαρχον μάρχηράντας, οὐ φέαστον τινὶ ράμπη μην ποιεῖται, πρόγα τε περιβομάσας εἰσέσθιον.

CAP. XXVIII.

Κεφ. κ^η.*De Mammiano, & de operibus ab eo constructis.*

E Jusdem Zenonis principatu Mamiani quendam vixisse scribit Joannes Rhetor, qui ex sellulario opifice vir insignis evalerit, & ad Senatorium ordinem pervenerit. Ab hoc Mammiano ait Joannes, in Daphneni quidem suburbano ædificatum esse antiphorum, qui locus prius vites habuerat

Τόποι τοῖς χρόνοις Σίνων^{το} ισορροὶ ιστητοις οἱ ῥῆτωρ μαμμιάνον εἰς επιδιέφειων Επιστημονὸν ἄνθρακα θύεσθαι, καὶ τὴν συκλήτη Βελῆς μεταβήναι, καὶ σταδίῳ τῷ προσατέω τὸν καλύμμενον αἰτίφορον αἰχοδομήσασθαι, πεώλεις αἰμπέλας δεδεγ-